

שבת
שקלים!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

אירוח בשבתות ובחגים

כשהולכים להתארח ליממה שלמה רמת הבחינה והביקורת עולים כי נמצאים ביחד המון זמן ואפשר לבחון את בני הזוג ואת תפקודם יותר מקרוב. כשבני הזוג טריים ועדיין אין להם ילדים וקשה להם להיות בשבת לבד, הם מתארחים כמעט בכל שבת אצל ההורים, ולפעמים גם אצל הגיסים או החברים.

זוג יקר, נא לדעת שכולם סקרנים ורוצים לדעת איך אתם מסתדרים. אתם נבחנים ונבדקים בכל מיני ניואנסים מבלי שאתם מרגישים. כולם רוצים לדעת האם אתם מאושרים או לא.

זה לא סוד שלאחר אירוח כזה ארוך, מבקרים ומנתחים את היחסים ביניכם.

לפעמים הדיון הוא לא רק בין ההורים אלא בפורום המשפחתי עם האחים והאחיות והגיסים והגיסות. חשוב לציין כי עצם הדיון המשפחתי הזה פסול מעיקרו, מפיין שיש בו המון לשון הרע ורכילות ואולי אפילו הלבנת פנים, וזה לא תורם לאף אחד מהמשפחה ובטח שלא לבני הזוג.

רמת הביקורת יורדת לעיתים לפרטים רדודים: ראיתם איך היא הולכת? איך היא יושבת? מה היא לובשת? איך היא עושה אפיצ'י?

ברוב המקרים הדברים הללו מועברים בדרך ישירה או עקיפה לבני הזוג לאחר השבת, ואז מתחילים העימותים בין בני הזוג: אמא ש'לך לא אוהבת אותי... המשפחה ש'לך שונאת אותי... וכו'.

וזה כשאין ילדים, מה קורה כשבני הזוג מגיעים עם הילדים? כמובן שהביקורת עליהם תהיה גדולה יותר ובמספר בחינות: א. התפקוד שלהם במצבי לחץ. ב. התנהגות הנכדים. ג. ההתנהלות שלהם מול ילדיהם. קשה מאד לעמוד בלחץ הזה ובהערות שמסביב. לכן נאמץ כלל גדול - 'רחוק מתוק'.

כשהולכים להתארח בשבת ישנה הפרעה לזוגיות וגם פגיעה בפרטיות. כל השבוע אנו עובדים קשה ולפעמים כמעט ולא מתראים. וכשמגיעה השבת שכל כך חיכינו לה, יש לנו הזדמנות לשוחח, ללבן דברים, ולשחק עם הילדים. וכשהולכים להתארח מפסידים את כל הדברים הנפלאים הללו.

אז אולי כדאי שנעשה את השבת בבית ביחד עם הילדים?

ואם כבר מחליטים שצריכים או רוצים בכל זאת להתארח בשבת אצל ההורים, עלינו לברר מהו המינון הנכון.

מומלץ שזוג ללא ילדים או עם ילד אחד, יבואו להורים פעם אחת בחודש. כלומר, שלוש שבתות בבית ושבת אצל ההורים שלו, ושלוש שבתות בבית ושבת אצל ההורים שלה.

בני זוג שלהם מספר ילדים, יתארחו פעם בחודש וחצי אצל ההורים שלה, ופעם בחודש וחצי הבא יתארחו אצל ההורים שלו. ואם מרגישים שזה יותר מדי, שירידו את המינון.

פרשת השבוע

התיקון לגניבה

תורתנו תורת חיים היא. ויש בה את כל ההלכות וההנהגות הנכונות שלפיהם צריכה החברה להתנהל.

בפרשתנו פרשת משפטים נכתבו הרבה הלכות בדיני נזיקין. בין אדם לחברו ובין אדם למקום. אחת התקנות הנפלאות היא - עבד עברי!

מה היום עושים בחברה המודרנית כאשר אדם נתפש גנב? ראשית, מביאים אותו למשפט אח"כ מרשיעים אותו ושולחים אותו לבית הסוהר.

שם בודאי הוא לא הופך להיות צדיק אלא אדרבה הוא לומד שם יותר טוב איך אפשר לגנוב ולפרוץ בצורה יותר משוכללת ולא להיתפש.

נמצא שלאחר הגניבה אין שום שינוי ותיקון לעיוות שנוצר מחמתו - א. הכסף לא הושב לנגנב. ב. הגנב למד להיות יותר מקצועי. ג. כשיצא לחופשי שב לרשעתו.

כיון שאין לו כסף ויכולת להחזיק את עצמו והוא חוזר שוב לפשוע וחוזר חלילה. אבל, תורתנו מלמדת תיקון נפלא לכל הבעיות הללו.

גנב שנתפש בגניבתו לא הולך לבית הסוהר אלא - "ונמכר בגנבתו". הוא הולך לעבוד שש שנים בבית האיש שממנו הוא גנב. במשך שש שנות השרות אצלו הוא משיב את הגניבה על ידי זה שנהפך להיות הפועל של בעל הבית. במשך שנים אלו הוא צמוד לאדונו וממנו לומד אורחות חיים.

בשבת הראשונה הגנב שהפך להיות עבד הוא הולך עם בעל הבית לבית הכנסת מתרשם מהתפילה והקדושה, חוזר לבית אדונו ורואה שולחן שבת, מסביבו משפחה לתפארת.

כולם שרים שירי שבת, אוכל מוכן מבעוד יום, מטעמים נפלאים וסעודה כיד המלך, הילדים אומרים דברי תורה, האבא מוסיף משלו וגם האמא מצטרפת. למחרת הולכים בבוקר לתפילה ואח"כ אוכלים סעודה שניה... הגנב לשעבר מתחיל להבין מהו - סדר יום, מהי משפחה, ומה משמעות החיים.

במשך שש שנים הוא חווה כ-300 שבתות וכבר הופך להיות אדם אחר. במשך השבוע הוא לומד את הנהגת הבית, טיפול בילדים ועוד הרבה דברים טובים. בסיום שירותו כעבד עברי התורה מצווה על האדון - "הענק תעניק לו".

העבד יוצא עם מזון ורכוש למשך שנה כדי שיוכל להתחיל את החיים מחדש ברגל ימין.

אם נסכם את כל התהליך שעבר אותו יהודי שנמכר לעבד נגלה שכל הבעיות שהוזכרו למעלה תוקנו לחלוטין:

א. הכסף שהוא גנב הושב לאדון ע"י שרות ועבודה של אותם שנים.

ב. הגנב שהיה בבית האדון באותם שנים השתקם והשתדרג להיות אדם הגון שרוצה להקים משפחה לתפארת כמו שהוא ראה בבית אדונו.

ג. כאשר הוא משתחרר הוא יוצא עם אמצעי קיום בסיסיים למשך שנה ויכול לבנות את חייו מחדש.

קוראים יקרים, הרי לפנינו תורת חיים ומשפטים צדיקים שניתנו לנו מאת הבורא יתברך לטוב לנו, לטוב לחברה, ולטוב לכל העולם כולו.

בברכת שבת שלום
אבנר קוזאס

נכנס זקן בת 92 לשיעור ללימוד עברית

שואל אותו המורה הצעיר בסוף השעור.

מה כל כך חשוב לך בגילך ללמוד עברית?

מה זאת אומרת הוא עונה בקול עליו בגן עדן מדברים עברית.

אבל א-דוני שואל המורה בהיסוס מה יהיה אם תגיע לגהינום...

אה הוא עונה, זו לא בעיה.. ערבית אני יודע מהבית...

בדיחה

"אם היו כולם נותנים שבח והודיה תמיד לה' יתברך בין על הטוב ובין על הרע בוודאי היו מתבטלות כל הצרות וכל הגלויות לגמרי והייתה באה הגאולה השלימה!" רבי נתן מברסלב

כתגם השבוע

הופעה מכובדת

חז"ל מספרים על רבי יוחנן שהיה קורא לבגדיו 'מכבודתי'. כלומר, 'כבוד האדם - לבושו'. ישנם הורים שחושבים שמקומו של לבוש מכובד הוא כשיוצאים לרחוב, או בבית הכנסת או בכנסים משפחתיים, אבל בבית אפשר להסתובב איך שרוצים בטענה שזה הבית שלי. זוהי טעות נפוצה שיש לתקנה. גם בבית יש תקנון. התקנון אינו עבור הילדים בלבד, אלא לכל בני הבית, ובראשם ההורים. אי אפשר להסתובב בבית איך שרוצים, שהרי יש כאן אשה וילדים ודוגמא אישית, ושכינה שורה... בית אינו חוף ים. ואפילו שיש את התיארוצים הכי טובים בקיץ כשחם, עדיין לא הותרה הרצועה להסתובב בבית בלבוש שאינו מכבד. האמת היא שדברים אלו היו צריכים להיות מדוברים ומסוכמים בפגישות לפני החתונה. שם בני הזוג היו צריכים לסכם ביניהם מהם הקווים האדומים שאסור לחצות בבית, כגון: מילים לא יפות שלא יאמרו, או סגנון דבור, צורת הלבוש בבית וכיוצא בזה. אבא שהולך בבית עם מכנסיים קצרצרות בלי גופיה או עם גופית רשת שכתוב עליה RAMBO - דומה יותר למתאגרף מאשר לאבא שמחנך. ואחר כך הוא שואל למה הילדים לא מכבדים אותו.

אמא שמסתובבת בבית בחלוק קצר שלא הולם את כבודה מורידה את הערך שלה כאמא, והילדים עלולים לזלזל בה. הורים יקרים, חוש הביקורת של ילדינו בדורנו מפותח מאד. והילדים מסוגלים להעיר לנו על צורת הלבוש שלנו. סיפר לי אבא אחד שהוא רגיל להסתובב בבית עם חולצת כפתורים מכנס ארוך ונעלי בית. יום אחד הוא שכח להכניס למקלחת את החולצה להחלפה, והוא יצא מהמקלחת לבוש במכנסיים וגופית T-shirt. בדרכו ללבוש את החולצה המכופתרת ראתה אותו בתו בת ה 4 ואמרה לו: אבא, אתה לא צנוע... אין רצוני לומר שהאבא צריך ללבוש בבית חליפה מחויטת או להיות מכופתר עם עניבת פפיון, אלא ללבוש לכל הפחות מכנסי ברמודה וחולצה נורמלית, ולהישאר מכובד. גם האמא לא צריכה להסתובב בבית עם בגד מחויט, אלא ללבוש לכל הפחות חלוק בית ששומר על כבודה. כיום הילדים מחפשים דמויות להערכה ולהערצה שהוא מצרך נדיר בתקופתנו. גם במקרים הללו כשהילדים יגדלו ויתחננו, הם יעתיקו הנהגות אלו אל ביתם, כי היה להם ממי ללמוד.

סיפור לשבת

המקובל הגאון רבי יעקב מונסה זצוק"ל

בשנת ה'תש"ח ירושלים הייתה מנותקת מסביבותיה והקסטל, החולש על הדרך, עבר מידי הערבים ליהודים ולהפך. באחד הימים המשיך רבי יעקב את הלימודים כהרגלם לקהל הרב בביהכ"נ, שהיה מוקף חלונות וגג קרשים וטיח, למרות מתקפות האויב מסביב, ואמר לקהל: "אני מבטיח בע"ה כי כל הנמצאים כאן לא יאונה להם כל רע, אבל היוצא מדלתי ביהכ"נ יר מינין סכנה". והיו לומדים תהילים בחבורות כל אחד כמה מזמורים, פתאום קם על רגליו ניגש להיכל ופתח אותו וכל הקהל קמו על רגליהם, והתחיל הרב להתפלל בדבקות ולבקש רחמים כדרכו, כבן המבקש מאביו, אח"כ סגר את ההיכל ואמר: "רבותיי, הקסטל בידנו והדרך נפרצה לירושלים כי הצורך הגדול עבד אל קאדר אל חוסייני נהרג וכל הערבים ברחו". מאוחר יותר כוחותינו סיפרו כי באותו יום היה עובר במחנה הצורך הזה וחייל משלנו ירה לתומו כדור ופגע בו והרגו, וכראות הערבים שמצביאם נהרג - ברחו כולם בעוד חיילי ישראל עלו על ראש ההר ושחררה הדרך לירושלים. ולאחר דבר זה ראו כולם כי רוח הקודש דיבר מתוך גרונו לפי שאף אחד לא ידע דבר זה. וידוע לכל באי שערי ירושלים, כמה עקרות נפקדו בתפילתו וקראו את שם בנם יעקב כשמו והוא היה הסנדק, וכמה חולים נעזרו ע"י תפילותיו ועצותיו, ונתקיים בו מאמר התנא: "ונהנים ממנו עצה ותושייה". היה שונא בצע ולא ביקש כסף, ומי שרצה לתת- הייתה קופה של ביהכ"נ, בפתח ביהכ"נ, והיה אומר: 'הנה הקופה, מה שתרוצו תשימו'. סיפר בנו חכם אברהם זצ"ל כי רבי יעקב, בסוף ימיו, היה שוכב חולה במיטה ובאותו זמן שהה לבדו בביתו והרהר באיזה יחוד הידוע לו ודלת הבית פתוחה. נכנס איש אחד ושאל: "האם בבית זה גר חכם רבי יעקב מונסה?". אמר לו הרב: "תשאל את השכנים ויאמרו לך". כי מתוך ענווה לא רצה לומר לו שזה הוא. אמר האיש שהוא שאל ונאמר לו שזהו הבית. שאל הרב: "אם כן מהו רצונך?". פנה האיש ואמר: "אני לא מאמין, אמרו לי שיש רב מקובל גדול גר כאן ואני רואה לפני זקן שוכב במיטה לבדו".

התאמץ הרב בכוח גדול וישב על המיטה והשיב לאיש: "תשמע אל תלך. אני אשאל אותך מדוע כשאתה מתפלל עמידת י"ח ומגיע ל"מודים" מצטייר לנגד עיניך צורת "שתי וערב" ואתה משתדל להעביר צורה זו מנגד עיניך ואינך יכול. ועל זה באת לבקש תיקון. עתה אם אתה רוצה ללכת - לך". כששמע האיש את הדברים נדהם והחל לבכות ולהתחנן ולצעוק בקריאות "אמת הדבר, אנא מחל לי על דברי ותיתן לי תיקון". מחל לו הרב ונתן לו תיקון הדבר. כששב בנו אל הבית וראה בחולשתו, סיפר לו את המאורע. שאלו בנו: "איך אפשר לדעת דבר כזה?", ענה רבי יעקב: "מי שיש לו עיניים לראות ואוזניים לשמוע - רואה ושומע". יהודי, מהעולים ארצה, בנה לו חצר עם מספר חדרים וחנויות במקום מרכזי בירושלים. העסקים הצליחו, אך סבלו הוא ובי"ב ייסורים נוראים וחולאים קשים ל"ע. יעצו לו ידידיו שילך להתברך ולקבל תיקון מרבי יעקב. ניגש היהודי אל ביתו של הרב, ואיך שנכנס קרא אליו רבי יעקב: "מדוע אתה משהה את נדרך? לפני שעלית ארצה נדרת שאם תזכה לבנות אחת מחורבות י-ם תקדיש חדר אחד לביהכ"נ, ואתה בנית חצר... ואת נדרך שכחת? קום קיים נדרך והשם ישלח דברו". האיש הנדהם הודה כי אמת לאמיתה היא, ותכף ניגש ופינה חדר, נתן בו ספסלים ועוד באותו היום התפללו בו מנחה. אח"כ בנה לו עליה, וכיום ביהכ"נ מתנוסס גדול ומרווח לתפארה בירושלים, והאיש ובי"ב בריאים ושלמים מאז. בחורף לפני הסתלקותו אמר כצוואה "בדור הזה מי שמתחבא יותר טוב", ופרשו תלמידיו: התרחק מהמעמד והכבוד שקוברים בעלייתם- כה היה עניו. באותה שבת קודש, ג' באדר א' שנת תשל"ז פרשת "ויקחו לי תרומה", עם נץ החמה, השיב נשמתו הטהורה לבוראו. חשך השמש בצאתו. צדיקים במיתתם קרויים חיים ת.נ.צ.ב.ה.

(עין חמד)

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39

רונית עבו מטפלת רגשית

טריינר / מאסטר NLP / קואצינג מוח אחד / הרצאות וסדנאות

ronitabu666@gmail.com 050-6341085

